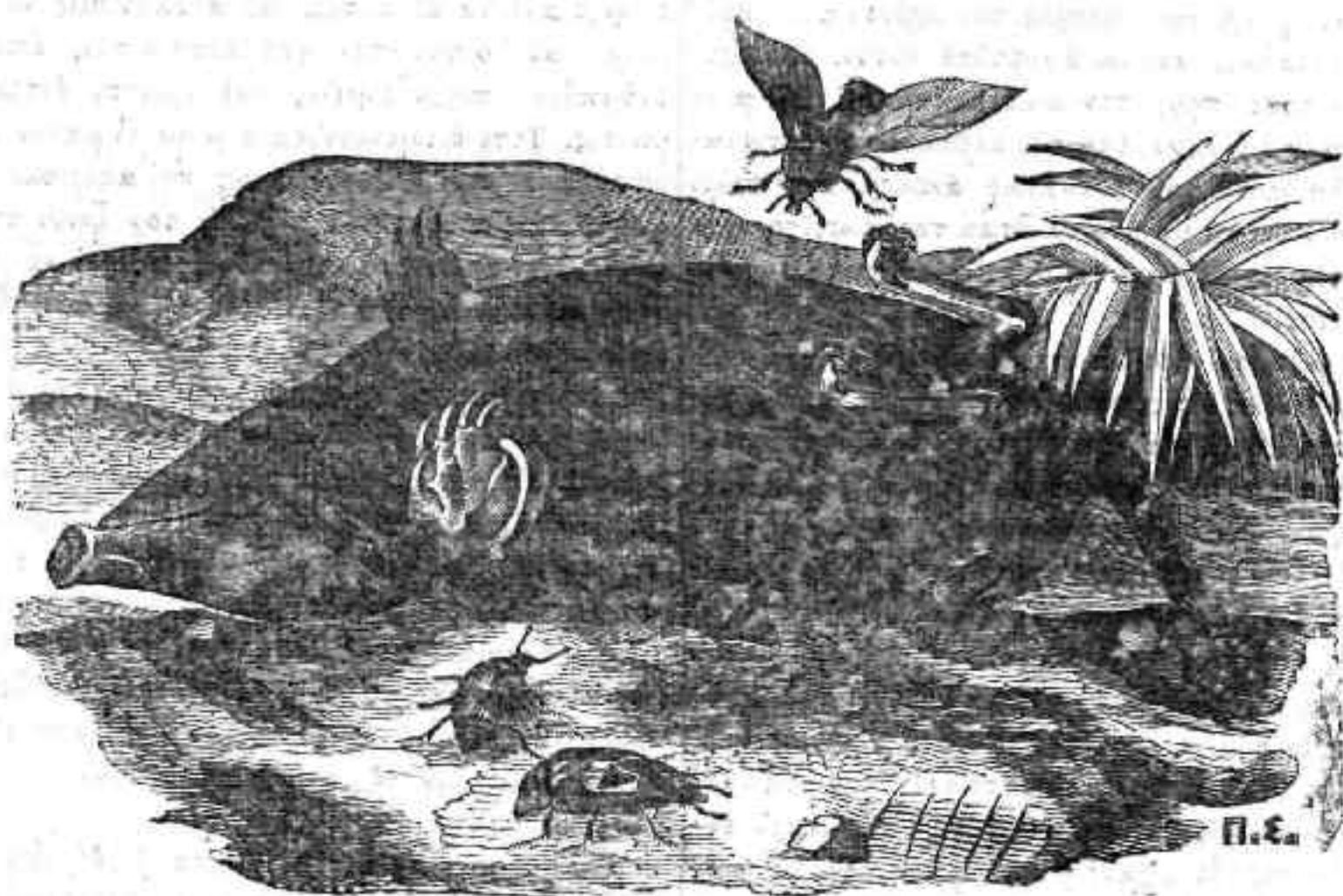

ὀφθαλμοί μου ἐστράφησαν πάλιν πρὸς τὸν ἀσπάλακα. Ἀλλ' ὅποια ἡ ἐκπληξίς καὶ ἐμοῦ καὶ τῆς Μαργαρίτας! Τὸ μικρὸν ζῶον δὲν ἦτον πλέον ἐπὶ τοῦ λίθου! Ἐνόμισα ἐπομένως ὅτι ὁ ἀσπάλαξ εἶχε συνέλθει, καὶ ὅτι ἅμα ἀναστὰς ἔσπευσε νὰ ἐπανεῦρῃ τὴν ὑπόγειον κατοικίαν του. Καὶ τῷ ὄντι τὸν εἶδαμεν εἰς τεσσάρων ἢ πάντε παδῶν ἀπόστασιν, ὑπτιον ὅμως πάντοτε, καὶ εἰς ἣν θέσιν τὸν εἶχομεν ἐγκαταλείψει. Ἀλλ' ἐνταυτῷ ἐπροχώρει δι' ἐλαφρῶν καὶ ὁμοιομήρων, κατεσπυσμένων δὲ συγχρόνως κινήσεων. Αἰφνίς δ' ἐμεινεν ἀκίνητος, διότι ἀνακάνθη στέλεχος ἰσχυρὸν τὸν ἀνεγκρίττει. Τότε εἶδαμεν ἓνα τῶν νεκροφόρων προκύψαντα ὑπὸ τὸν νεκρὸν, ἐξετάσαντα ποῖον ἦν τὸ παρεμπίπτον πρόσκομμα, καὶ πάλιν δύντα εἰς τὴν προτέραν του θέσιν. Μετὰ μίαν στιγμὴν ἐπανῆλθε μετὰ τῶν ἑξ ἄλλων συντρόφων του, ἤγγισε διὰ τῶν κεραίων του τὰς κεραίας ἐκαστοῦ αὐτῶν, καὶ ὅλοι αὐτῆς ἐπανέλαβον τὴν θέσιν των ὑπὸ τὸν ἀσπάλακα. Οὕτως ἐκίνησε πάλιν ἡ ἐκπορὰ, περιήλθε μετὰ πολ-

περὶ ἀποθεώσεως, ἐπλησίασα ἐλαφρῶς πρὸς τοὺς ἐργάτας, οἵτινες ὅμως τόσον ἦσαν ἀπλησυχήμενοι, καὶ μετὰ τόσου κατεγίνοντο ζήλου, ὥστε καὶ ἰσχυρότερος κρότος ἀπὸ μόνον τὸν τῶν βημάτων μου, καὶ ἀληθέστερος κίνδυνος ἀπὸ τὸν τῆς περιέργου κατασκοπίας μου, δὲν θὰ τοὺς διέκοπτεν. Ὑπὸ τὸν ἀσπάλακα κεκρυμμένοι, καὶ στρίζοντες αὐτὸν διὰ τῶν πλατυμέρρων των κεφαλῶν, ὡς εὐρωστοὶ μυῶνες συνήθουν μετὰ τοῦ θώρακος, οἱ δραστήριοι νεκροθάπται ἔσκαπτον τὴν γῆν διὰ τῶν ἐμπροσθίων πιδῶν των, οἵτινες, πλατεῖς κατὰ τὸ ἄκρον, καὶ ἀκνήθωτοί, ἀναπληροῦσιν ἐξικισίως ἀμφοτέρωθεν τὴν τε σκαπάνην καὶ τὸ πτωμα. Οὕτω διέχειρον τὸ πτωμα πότε ἐμπρὸς καὶ πότε ὀπίσω, καὶ ἔξοντες τὴν γῆν ἐπ' αὐτό, τὸ ἐθαπτον βαθύτερον πάντοτε. Ἄν δέ τι πρόσκομμα ἀπηντάτο εἰς τὴν προόδον τῆς ἀνασκαφῆς, εἰς νεκροφόρος, πάντοτε ὁ αὐτός, ὁ ἀρχηγὸς νομίζω τῆς συνοδίας, ὁ νικητὴς τῆς κυανῆς μυίας, ἐγκατέλειπεν ἐν τῷ ὀλίγῳ τοῖς σκαπανεῖς, καὶ ἐρχομενος ἠρώνα τί

Ἀσπάλαξ κηδευόμενος ἐπὶ νεκροφόρων.

λῆς ἐπιθεωρήτορος τὴν ρίζαν τῆς ἀνακάνθης, καὶ ἐξηκολούθησεν ἡσυχῶς τὴν πορείαν τῆς, μέχρι θάμνου τινός, σκιαζόντος ὀλίγην γῆν ἐλαφρὴν καὶ διάδροχον. Ἐκεῖ δ' ἐστάθησαν, καὶ πάσα κίνησις τοῦ ἀσπάλακος ἔπαυσε.

Διὰ παρῆλθον οὕτω λεπτὰ, καὶ ἠθέλησα νὰ ἐγερθῶ ὅπως ἐξετάσω τί ἐμακρυνε τοὺς νεκροφόρους ἀπὸ τοῦ λάρυκος ἢ μετὰ τοσούτων ἀγώνων καὶ τόσον θαυμαστοῦ συνδυασμοῦ δυνάμεως καὶ κρίσεως εἶχον φέρει μέχρι τοῦ θάμνου. ὅθεν παρετήρησα παρὰ τὸν ἀσπάλακα ἀναθρόσκουσιν ἑκατέρωθεν ἐλαφρὴν κόκκιν, ἣς ἐκαστον σφακερίδιον ἐστειλέεν εἰς τὸν ἥλιον, καὶ ἦτις ἐρρίνεται περικυκλούσα τὸν νεκρὸν ὡς εἰς γουστὴν ἀτμοσφαιρὰν. Ἀλλὰ πεπεισμένος ὅτι δὲν ἐπρόκειτο

ἐν τῷ ἐνιστάμενῳ ἐν δὲ βλέμματι τοῦ ἥρκει ὅπως ἐνόησεν τοῦ κωλύεσθαι τὴν αἰτίαν, καὶ δύο στιγμῶν σκέψης ὅπως ἐφάρη τὴν θεραπείαν καὶ ἐν τῷ ἅμα ἀνιλάμβανε τῶν τυμφορύγων τὴν ἀρχηγίαν, καὶ ἡ βολβώδης ρίζα ἡ παρεμπίπτουσα ἐκόπτετο καὶ ἀπικομίζετο, ἢ ὁ γῆλιξ ἐπεκυλίετο ὑπὸ δύο ἢ τριῶν ἐργατῶν, ἀνελόγως τοῦ ὅγκου του. Ποτὲ δὲ σημείον ἀκνηίας, ποτὲ ὑρεσις εἰς τὸν ζήλον τῆς ἐργασίας. Μετὰ τοῦτων ὥρων ἐργασίαν ἐξηκολούθησαν ἐκθυμῶς ὡς ποῖν, ἐπὶ κατ' ἀναλογίαν τρεῖς ἄνδρες ἔθελον ἀπαυδέσει διότι αἱ δικτάσεις τοῦ ἀσπάλακος πρὸς τὰς τῶν νεκροφόρων ἐγούσιν ὡς αἱ αἱ μεγάλου ἐλέφαντος πρὸς τὰς τοῦ ἀνθρώπου. Ἀμφιβάλλω δὲ ἂν εἰς διάστημα δύο ὥρων πάντε ἄνδρες δύνανται νὰ μετακο-